

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1049/2001
 - Skarżące twierdzą, że w zaskarżonej decyzji wymieniony wyżej przepis został błędnie zastosowany, gdyż niesłusznie w niej stwierdzono, że interesy handlowe zostałyby naruszone wskutek ujawnienia dokumentów oraz że w decyzji tej nie uwzględniono nadrzędnego interesu publicznego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 41 ust. 2 tiret drugie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej
 - Skarżące utrzymują, że zaskarżona decyzja narusza wymienione wyżej postanowienie i że wbrew tej decyzji dokumenty, w odniesieniu do których został złożony wniosek o dostęp, należą do akt sprawy dotyczących skarżących i nie są zatem wyłączone z zakresu stosowania tego postanowienia.

Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2016 r. – Paulini/EBC

(Sprawa T-764/16)

(2017/C 014/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Jörn Paulini (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandenbussche)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 15 grudnia 2015 r., zmienionej w dniu 10 lutego 2016 r., informującej skarżącego o świadczeniu, które przyznano mu w ramach corocznego przeglądu wynagrodzeń i nagród (ASBR) za 2015 r.;
- przyznanie skarżącemu odszkodowania za szkodę opisaną w pkt 99-103 skargi;
- przyznanie skarżącemu zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej doznał, oszacowanego na 10 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem wytycznych w sprawie ASBR za 2015 r. w zakresie, w jakim naruszają one zasadę niedyskryminacji, art. 51 warunków zatrudnienia oraz art. 12 i 21 Karty praw podstawowych UE. Na zasadzie pomocniczości, zarzut dotyczy niezgodności z prawem zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim narusza ona wytyczne w sprawie ASBR za 2015 r. i jest dotknięta oczywistym błędem w ocenie.

Skarżący uważa, że wytyczne w sprawie ASBR za 2015 r. są niezgodne z prawem w zakresie, w jakim stawiają w niekorzystnej sytuacji członków personelu, którzy cechują się ograniczoną dyspozycyjnością dla służb, dla których pracują z powodów, które są obiektywnie poza ich kontrolą, takich jak zwolnienia chorobowe, praca w niepełnym wymiarze czasu pracy ze względu na niepełnosprawność lub czasowe oddelegowanie w ramach komitetu pracowniczego (lub ich kombinacji), w porównaniu ze współpracownikami dyspozycyjnymi w pełnym wymiarze czasu pracy dla swych służb. Zaskarżona decyzja, która została wydana na podstawie niezgodnych z prawem wytycznych w sprawie ASBR jest w konsekwencji również niezgodna z prawem.

Na zasadzie pomocniczości, gdyby należało uznać wytyczne w sprawie ASBR za 2015 r. za zgodne z prawem, skarżący uważa jednak, że zaskarżona decyzja narusza te wytyczne w zakresie, w jakim jego nieobecności zostały wykorzystane jako dyskryminujący element w jego sprawie, a powinny zostać one zinterpretowane jako pozytywna postawa, która pozytywnie wpływa na świadczenie ASBR. Wszystkie czynniki, które należy oceniać zgodnie z wytycznymi w sprawie ASBR za 2015 r. powinny w sposób oczywisty doprowadzić do wyższego świadczenia ASBR.

2. Zarzut drugi dotyczący – w odniesieniu do zastosowania formuły obowiązującej w stosunku do działań reprezentacji personelu, pozwalających na oddelegowanie ze służby – niezgodności z prawem zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim nie zneutralizowała nieobecności wskutek choroby, a zatem narusza decyzję z dnia 18 grudnia 2008 r., zasadę niedyskryminacji, art. 12 i 21 Karty praw podstawowych UE oraz art. 51 warunków zatrudnienia. Na zasadzie pomocniczości, gdyby należało uznać, że decyzja z dnia 18 grudnia 2008 r. nie pozwala na zneutralizowanie nieobecności wskutek choroby, skarżący podnosi zarzut niezgodności z prawem decyzji z dnia 18 grudnia 2008 r. w tym względzie.

Skarżący uważa, że EBC powinien był zneutralizować jego nieobecność wskutek choroby, tak jak to wynika ze zwolnienia z pracy w styczniu i lutym 2015 r., gdy obliczono jego świadczenie ASBR w odniesieniu do jego działalności jako członka komitetu pracowniczego przy użyciu formuły z decyzji z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie formuły ASBR dla pracowników w związku z ich działalnością w Komitecie Pracowniczym.

W przypadku, gdyby decyzja z dnia 18 grudnia 2008 r. nie pozwalała na taką możliwość, skarżący kwestionuje w niniejszej skardze, na zasadzie pomocniczości, zgodność z prawem tej decyzji w tym zakresie, że członkowie komitetu pracowniczego, których zwolnienie ze świadczenia pracy musiało zostać rozdystrybuowane z powodu nieobecności spowodowanej stanem zdrowia są w niekorzystnej sytuacji w porównaniu ze swoimi kolegami pracującymi w pełnym wymiarze czasu pracy, mimo podobnej wydajności lub wyników, i są w niekorzystnej sytuacji ze względu na ich zaangażowanie w komitet pracowniczy.

3. Zarzut trzeci dotyczący, w odniesieniu do praktyki zaokrąglania, naruszenia decyzji EBC z dnia 18 grudnia 2008 r. w zakresie, w jakim omawiana decyzja nie pozwala na zaokrąglanie dla członków komitetu pracowniczego. Na zasadzie pomocniczości, gdyby decyzja z dnia 18 grudnia 2008 r. umożliwiała zaokrąglanie dla członków komitetu pracowniczego, skarżący podnosi, że jest oczywiście bezzasadna i nieodpowiednia w tym względzie.

W ramach zarzutu drugiego skarżący zakwestionował zgodność z prawem decyzji z dnia 18 grudnia 2008 r., jeśli decyzja miałaby być interpretowana w ten sposób, że nie pozwala EBC na zneutralizowanie nieobecności wskutek choroby skarżącego przy zastosowaniu formuły określonej w celu obliczenia świadczenia ASBR. W ramach tego zarzutu zakwestionował on zgodność tej decyzji z prawem tylko w tym zakresie. Ponadto, EBC stosuje praktykę, która polega na zaokrąglaniu wyniku formuły, aby przełożyć go na punkty, a potem przełożyć te zaokrąglone punkty z powrotem na procenty w celu określenia podwyżki wynagrodzenia przyznanej pracownikowi.

Skarżący kwestionuje tę praktykę, która nie ma podstawy prawnej w obowiązujących przepisach, a w szczególności w decyzji z dnia 18 grudnia 2008 r. Na zasadzie pomocniczości, gdyby decyzję z dnia 18 grudnia 2008 r. należało interpretować w ten sposób, że umożliwia zaokrąglanie świadczeń ASBR dla członków komitetu pracowniczego, skarżący podnosi, że decyzja ta jest niezgodna z prawem w tym względzie, ponieważ jest w oczywisty sposób bezzasadna i nieodpowiednia.